

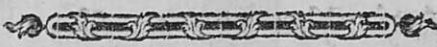
54.

TIL
 RECTOR SCHOLÆ I BJÖRNEBORG,
 PROSTEN
 HÖGÅREVÖRDIGE OCH HÖGLÄRDE
 HERR MAGISTER
FR. RETNH. BRANDER,
 VID TIDNINGEN
 OM DESS SEDNARE FRUS,
 HÖGÅDLA FRU
 MARGAR. MAGDAL.
 PIPPINGS
 D Ó D

Den 3 Martii 1786, I Dess 46 ålders år,
 Efter en 16 åra ljuf sammanlefnad.

Westerås, Tryckt hos JOHAN LAUR. HORRN. 1786.

MF 4246

Hvi hör jag dock, at slag på slag
 Ditt altför ömma hjerta sårar!
 Hvi gifves en Förenings-Lag,
 Som kostar Dig så många tårar! - -
 Jag trodde, då Försynens hand
 Beskärde Dig Din andra Maka,
 Du vore ännad, at få smaka
 Blott sötman af Ditt Ägta Band.

Men hur' bedrog mig ej mitt hopp! - -
 Som bäst Din Sol på fåstet blånkte,
 Förändrades i hast desß topp
 Och hon i nattens flor sig sänkte - -
 Som bäst Er Tro och ömhet brann,
 At Edra hjertan ljust förena,
 Försofver Sig Din MAGDALENA - -
 Och se! Hon ur Din famn försvann.

20
Sag vit ej rifva upp ett sår,
Som längesedan ömmast blödde - -
Af MAGDALENA tröst Du får;
Men ve! at Hon ock från Dig dödde - -
Hvi är all sällhet doch så kort!
Förgåfves Du om lif betingar - - -
O! måtte sorgen då få vingar,
At lika hastigt flygta bort!

Se där! vid lifvets märka gräns,
Går upp ett ljus mot nattens fasa - -
Just där vårt hopp som gladast känns,
Ehuru död och plågor rafa.
Försyn! Den trösten Dygden har,
At i Ditt Sälla Lif få vakna,
Och då vi alt på jorden sakna,
Blir detta hoppet likväl kvar.